

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж к 56/2016
12.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић-Дичић, председника већа, Соње Павловић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у поступку предлагача В.М.-Р., чији је пуномоћник адвокат И.П., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу 1. Р4- к бр.2/2016 од 12.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 12. маја 2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ жалбе предлагача В.М.-Р., **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** решење Вишег суда у Лесковцу 1. Р4- к бр.2/2016 од 12.02.2016. године, у односу на став 2 изреке, тако што се предлагачу В.М.-Р. **ОДРЕЂУЈЕ** примерена накнада за повреду права на суђење у разумном року у износу од 30.000,00 динара, који износ ће се предлагачу исплатити из буџетских средстава Републике Србије одређених за рад судова, у року од три месеца, рачунајући од дана подношења захтева предлагача за исплату.

Захтев предлагача за износ преко 30.000,00 динара до тражених 3.000.000,00 динара, **ОДБИЈА СЕ**.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Република Србија да предлагачу на име трошкова поступка плати износ од 12.000,00 динара у року од три месеца, рачунајући од дана подношења захтева предлагача за исплату.

Образложење

Решењем Вишег суда у Лесковцу 1. Р4- к бр.2/2016 од 12.02.2016. године, у ставу један изреке усвојен је захтев и утврђено да је у кривичном поступку који се води пред Основним судом у Лесковцу у предмету Ки бр.414/10, Ки бр.677/10, Ки бр.1284/10, Ки бр.2070/10, Ки бр.846/11 и Ки бр.732/12, повређено право подносиоца захтева В.М.-Р. на суђење у разумном року, зајемчено одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије. Ставом два истог решења, утврђено је право подносиоца захтева на примерену накнаду због повреде права на суђење у разумном року у износу од 14.000,00 динара, која ће бити исплаћена из буџетских средстава Републике Србије одређених за рад

судова, а ставом три, захтев за накнаду већу од досуђене, до траженог износа од 3.000.000,00 динара, одбијен је као неоснован.

Против наведеног решења, жалбу је изјавила предлагач В.М.-Р., преко пуномоћника, адвоката И.П., због повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. и став 2. тачка 12. ЗПП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји жалбу предлагача и побијано решење укине, а предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да побијано решење преиначи, тако што ће у целости усвојити захтев предлагача за накнаду нематеријалне штете и предлагачу досудити трошкове поступка по АТ, и то на име састава захтева за заштиту права на суђење у разумном року и на име састава жалбе против првостепеног решења.

Одлучујући о изјављеној жалби предлагача, на основу члана 8б став 3. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 ... 101/13), Врховни касациони суд је одржао седницу већа, на којој је испитао побијано решење, применом члана 386. у вези са чланом 402. Закона о парничном поступку у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, на чију примену упућује члан 8в Закона о уређењу судова, па је нашао:

Жалба је делимично основана.

По оцени Врховног касационог суда, основано се у жалби предлагача истиче да је новчани износ, који је предлагачу досуђен на име повреде права на суђење у разумном року прениско одређен, те да није адекватан обзиром на дужину трајања кривичних поступака који су вођени против предлагача пред Основним судом у Лесковцу.

Према стању у списима, Основни јавни тужилац у Лесковцу је, поводом кривичне пријаве поднете дана 12.03.2008. године од стране пуномоћника оштећеног Т.К. АДО Л., истражном судији Општинског суда у Лесковцу у смислу члана 435. став 1. ЗКП ставио предлог за предузимање истражних радњи Кт бр. 47/09 од 16.10.2009. године, који је заведен под Ки бр.690/09, а затим под Ки бр.414/10, а којом кривичном пријавом је, поред осталих осумњичених, обухваћена и предлагач В.М.-Р., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 4. у вези става 3. и 1. КЗ и др. У наведеном предлогу за предузимање истражних радњи, радње извршења кривичног дела су квалификоване као кривично дело несавестан рад у привредном пословању из члана 234. став 2. КЗ, а предложено је испитивање представника оштећеног и финансијско вештачење. Након тога, истражном судији истог суда, Основни јавни тужилац у Лесковцу доставио је акт Кт бр.49/09 од 27.11.2009. године који је заведен под бројем Ки бр.908/09, а након реформе правосуђа под Ки бр.677/10, ради здруживања са списима предмета Ки бр.690/09 (414/10), а затим и акт од 21.04.2010. године, који је заведен под бројем Ки 1284/10 ради здруживања са списима Ки бр.414/10 и Ки бр.677/10, са кривичним пријавама против других осумњичених. Након тога, Основни јавни тужилац у Лесковцу је поднео и предлог за предузимање истражних радњи Кт бр.47/09 од 26.10.2010. године, предлажући да се у својству осумњичених саслушају предлагач В.М.-Р., као и остала тројица осумњичених, те је истражни судија

донео наредбу да се за дан 30.06.2011. године позову осумњичена – предлагач В.М.-Р. и остали осумњичени, ради саслушања. Осумњичена – предлагач није саслушана, обзиром да је приступила и замолила да се саслушање одложи, те је заказнао саслушање за 01.09.2011. године. Након саслушања предлагача В.М.-Р. 01.09.2011. године, списи предмета достављени су Основном јавном тужиоцу у Лесковцу на даљу надлежност, међутим, тужилац је ставио нови предлог за предузимање истражних радњи, предлажући да се испита осморо сведока као и троје осумњичених. Након саслушања неколико сведока, у периоду од 11.01.2012. године до 30.08.2012. године, тужилац је поднео нови предлог за предузимање истражних радњи. У међувремену, дана 01.10.2013. године, дошло је до ступања на снагу новог Законика о кривичном поступку, те су списи предмета достављени Основном јавном тужиоцу у Лесковцу, који је дана 01.08.2014. године донео решење о одбачају кривичних пријава против свих осумњичених, а због кривичног дела из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно поступио када је усвојио захтев предлагача В.М.-Р. и утврдио да је у кривичним поступцима који су вођени пред Основним судом у Лесковцу, у предмету Ки бр.414/10, Ки бр.677/10, Ки бр.1284/10, Ки бр.2070/10, Ки бр.846/11 и Ки бр.732/12, повређено право подносиоца захтева на суђење у разумном року зајемчено чланом 32. став 1. Устава Републике Србије.

Међутим, по оцени овога суда, када се има у виду понашање подносиоца захтева – предлагача, која је одмах по позиву приступила у суд и пред истражним судијом Основног суда у Лесковцу саслушана дана 01.09.2011. године, те да је предлагач В.М.-Р. имала својство осумњичене све до 01.08.2014. године, када је Основни јавни тужилац у Лесковцу донео решење о одбачају кривичне пријаве против ње, то је накнада која је предлагачу досуђена првостепеним решењем у износу од 14.000,00 динара, прениско одређена, а што се основано истиче у жалби предлагача.

Стога је Врховни касациони суд, имајући у виду наведено, посебно ценећи чињеницу да предлагач у конкретном случају није допринела дугом трајању кривичног поступка који је против ње покренут, делимичним усвајањем жалбе предлагача, преиначио првостепено решење у ставу два изреке и одредио примерену накнаду предлагачу на име повреде права на суђење у разумном року у износу од 30.000,00 динара, која ће се исплатити из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова, у року од три месеца рачунајући од дана подношења захтева за исплату. По налажењу овога суда, овако одмерена висина износа примерене накнаде због повреде права на суђење у разумном року је адекватна околностима случаја, и њоме ће се постићи сврха заштите прописана члановима 8а и 8б Закона о уређењу судова.

Захтев за накнаду већу од досуђене одбијен је, јер је досуђена накнада од 30.000,00 динара примерена сатисфакција предлагачу, којом ће се остварити сврха која њом и треба да се постигне, те имајући у виду да се накнада нематеријалне штете коју је подносилац захтева претрпео, сходно члану 8б став 1. Закона о уређењу судова, не досуђује у овом поступку.

Предлагачу су досуђени трошкови поступка у укупном износу од 12.000,00 динара, и то 6.000,00 динара на име састава иницијалног акта од стране пуномоћника – адвоката, те 6.000,00 динара на име поднете жалбе у овом поступку, а према адвокатској тарифи, те сагласно успеху у поступку.

Записничар - саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа - судија
Радмила Драгичевић-Дичић, с.р.